

Ah Efendim Ah

– AliKemal · 11 Mart 2016

Global ekonomi tabiri en otantik Türkçe sözcükler kadar dilimize pelesenk olduktan sonra, 'Recebin Kavesi'ndeki gazeteci sabah müşterileri kendi aralarında münazara yaparak, Türkiye'nin ekonomik felakete sürüklendiğinden bahisle global ekonomiyi yerden yere vuruyorlardı.

Kahveci Recep, hemen global ekonomiden yana tavır koyup, "elleşmeyin ona, o benim veli nimetim," diyerek müdahale ediyordu. "Onun sayesinde müşterilerim arttı. Şimdi müdavimlerin yanı sıra global ekonomi işsizleri de müşterim oldu..."

Kahvehanedeki müdavimler ile global ekonomi işsizleri farklı tiplerdi. Kahvehane, müdavimlerin konsomasyonluk yapan aktrisler gibi o masa benim bu masa senin sürekli hareket halinde kumar oynadıkları bir yerdi. Yeni müşterilerin ise yedikleri global darbeden sonra işsiz, parasız günlerinde sığındıkları ve pinekleyerek vakit geçirdikleri bir yerdi.

Bora Kavak, çalıştığı özel bankanın kredi işlemlerine bakıyordu. Yoğun bir iş trafiği vardı. Banka müşterilerinden yirmisinin birden gelip odasına sığıştığı çok oluyordu. Onların derdine çare olurken, bir yandan da susmak bilmez telefonlara laf yetiştirme derdine düşüyordu. Allah şahidimdir, tek bir insana bile riyakârlık etmeden, kibirlilik taslamadan, herkese elinden geldiğince yardımcı olmaya gayret eden bir insandı.

O günler geride kalmıştı. İnsan, ne oldum dememeli, ne olacağım demeli, derler ya! Çalıştığı özel bankanın işten attığı ilk elemanlardan biriydi; belki de ilk elemanı. Henüz kırk yaşındaydı, emekli olmasına daha yıllar vardı. Ailesini geçindirebilmek için hemen bir iş bulmak zorundaydı.

İşsiz kalır kalmaz yeni bir iş bulmak için uğraşmaya karar verdiğinde kendine güveni tamdı; tabii ki, kurduğu dostluklara da! Dostlarının gözünde itibarlı bir adamdı, bir yerlerde karşılaştıkça, hala "beyefendiciğim," diyerek hitap ediyorlardı. Bunca itibar gösterdiklerine göre, kırmazlar, bir iş verirdi herhalde!

Sabah uyanır uyanmaz sanki işe gidiyormuş gibi özenle hazırlandı. Listenin başında, kovulduğu bankanın en önemli müşterilerinden biri olan büyük bir 'yeşil' holding vardı. Almanya'da çalışan pek fazla Müslüman vatandaşlarımızdan toplanılan paralarla kurulmuş, pek fazla Müslüman olmayan bir şirketler topluluğuydu. Holdingin genel müdür yardımcılarında biriyle sıkı fıkıydı, holdingde işe girmesi için o mutlaka, ama mutlaka ön ayak olurdu. Elli katlı devasa Genel Müdürlük binasının döner kapısının aralığından içeri süzülerek müracaat memurunun önüne dikildi.

"Merhaba!"

Müracaat memuru güleç yüzlü bir gençti. Onu, "Merhaba efendim! Ne emretmiştiniz?" diyerek karşıladı.

"Ben, genel müdür yardımcısı Ayhan beyle görüşecektim de..."

"Randevunuz var mıydı efendim?"

"Yok! Bir dostluk ziyareti..."

"Anlıyorum... İzninizle bir telefon edip yerlerinde olup olmadıklarını öğreneyim."

"Tabii ki..."

"İsminize ne diyeyim?"

"Bora Kavak..."

Müracaat memuru, önündeki karalama defterine ismi not alıp 'Sayın' Genel Müdür Yardımcısının sekreterine telefon etti. "Alo? İyi günler sekreter hanım! Sayın Bora Kavak beyefendi, Sayın Genel Müdür Yardımcım Ayhan Beyi ziyarete gelmişler..." Sustu. Sekreter hanımın Genel Müdür Yardımcısına ziyaretçisi hakkında bilgi verip talimat almasını bekledi. Sekreter hanımı dinledikten sonra da Bora Kavak'tan kimliğini alıp ziyaretçi defterine kaydını yaptı. Mandallı bir ziyaretçi kartı verdi. "Bunu yakanızda taşıyınız lütfen! Ayhan Bey sizi bekliyorlar; yerini biliyor musunuz?"

"Kırk üçüncü katta değil mi?"

"Evet efendim, buyurunuz!"

Asansörle kırk üçüncü kata çıktıktan sonra, sekreter hanımın refakatinde Ayhan beyin yanına girdi. Ayhan bey onu ayakta karşıladı, "Sayın Krediler müdürü, ne hoş bir sürpriz bu böyle!" Tokalaştılar. Sonra, makam masası önündeki koltuklardan birine oturttuğu ağır misafirinın hatrını sormaya başladı. "Nasılsınız, inşallah?"

Bora Kavak, adama, "çok şükür iyiyim! Allah razı olsun!" diye cevap verirken, bir yandan da düşünmeye başladı. "Bu herif beni hala krediler müdürü mü sanıyor, ne..." Sonra o da adama hatır sordu. "Siz nasılsınız?"

Allah'ıma şükürler olsun, çok iyiyim! Sizin de iyi olmanızdan pek mütehasıs oldum, efendim... Ne içersiniz?"

"Bir şekerli kahvenizi içerim..."

"Hay hay!" Telefonunu kaldırıp sekreterine bir şekerli, bir orta şekerli kahve siparişi verdi."Şimdi bu kahvelerin biri şekerli, biri orta şekerli mi gelecek sanırsınız? Yok, efendim yok; bu dangalaklar orta kahveyle şekerli kahveyi ayırt edemez diyerekten aynı cezve içinde iki fincan kahveyi yapıp getirirler vallahi!" diyerek kaba bir sesle kakhaha attı. " Ha! Ha! Ha!Ha!.."

Bora Kavak, "espri yaptı zahir..." diye düşünüp ayıp olmasın diye gülermiş gibi yaparak dişlerini gösterdi. Bir yandan da kafasının içinde durum değerlendirmesi yapmayı sürdürüyordu. "Şu espritüelliği bırakıp da, niçin geldin, bir arzun mu var, diye sorsa da durumumu açıklayıp iş durumunu bi'konuşsam. Gerçi o ruha sahip bi'herif değildir bu, ı-ıh, katiyen sormaz halimi... iki lak lak edip sepetler beni... Konuyu ben açsam... da... Pattadak desem... Finans sektöründeki engin tecrübemle holdinginize çok yararlı olacağıma eminim... desem... finans müdürlüğünüze talibim, desem..." Diyalogu bu konuya doğru yönlendireceğini umarak, bankadayken holdinge sağladığı katkıları hatırlatmayı denedi.

"Efendim, bilirsiniz, holdinginizin nakit sıkıntılarında imdadınıza yetişsin diyerekten, bankadaki hesabınızda açık bir limiti kayıtlı tutaraktan..."

"Ah, efendim ah! Sizin o bonkörlüğünüz sayesinde ne sıkıntıları alt ettik, bir bilseniz! Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

"Taktir edersiniz ki, sermaye artırımlarınızda kullanımınıza sunduğum yatırım kredilerinin de katkılarıyla bir çığ gibi büyüdünüz. Holdinginizin memleket ekonomisine katkıları taktire şahan..."

"Ah, efendim ah! Pek çok saygıdeğer Cumhurreisimizin teveccüh ettikleri, 'yılın yatırımcısı' ödülünde zat ı alinizin o katkılarına müteşekkiriz. Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül

zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

"Evet, televizyonlarda aldığınız o ödülle ilgili haberleri gurur duyarak seyrettim efendim. Bundan birkaç yıl evvel gazoz fabrikanızı kuracakken size sunduğum kredi ile üretimine başladığınız limonlu maden suyu, elmalı maden suyu, vişneli maden suyu mamülleriniz maşallah..."

"Ah, efendim ah! Meyveli maden sularımızın yanı sıra, meyveli yoğurdumuzun, meyveli dondurmalarımızın, meyveli sakızlarımızın, meyveli meyvelerimizin üretiminde zat ı alinizin o kredi katkılarına minnettârız. Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

"Bankamızın reklamlarını yapan reklam şirketiyle aranızda arabuluculuk yaparak, sizin reklamlarınızı yüzde elli indirimle yapmasını sağladığımı da unutmamak gerek... Maşallah, reklam programlarında sürekli olarak reklamlarınız dönmekte..."

"Ah, efendim ah! Sizin sayenizde bir reklam yerine iki reklam döndürebilmekteyiz. Bu memleket için ne yapsak azdır. Sayenizde, market ürünlerinde markamız rafları işgal etmeyi sürdürüyor. En son ürettiğimiz haşhaşlı 'cips'lerimiz adeta bir dünya markası oldu. Laf aramızda afyon sakız katkılı bu mamulümüzün bağımlıları bir çığ gibi büyüdü. Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

Kahveler getirilip önlerine konuldu. Odacının çıkıp gitmesini beklerken, "tam da kıvamına getirmiştim, kahvenin sırası mıydı şimdi yahu?" diye düşünerek adama ters ters baktı. Gene de, "Maşallah efendim, maşallah! Allah, işlerinizi daha bir büyütür inşallah! Bendeniz de, tam bu noktada bendenizin holdinginizin finans birimine katkısını sunmak için..."

Ayhan bey de bir bırakmıyordu ki, derdini anlatabilsin! "Ah, efendim ah! Sizin katkılarınıza daima ihtiyacımız olacaktır. Bir sıkıntımız zühul ettiğinde ilk çalacağımız kapı zat ı alinizin kapısı olacaktır elbette. Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

"Allah sizden de razı olsun efendim. Bendeniz maalesef, arz ettiğiniz o kapıdan ayrılmak zorunda kaldım, yani bankam tarafımdan maalesef işten çıkartıldım. Global ekonomi malum..."

Ayhan Bey duyduklarından dolayı pek üzüldü. "Ah, efendim ah! Pek üzüldüm, inanın," dedi. "Zat ı alinizi çok arayacağız. Çok... Sizi unutmayacağız! Allah sizden bin kere razı olsun! Allah, zat ı âlinize gönül zenginliğinize eş cep zenginliği bahşetsin!"

"Sağolun efendim, bendeniz..."

Kahveler içilip bitirilmişti. Genel Müdür Yardımcısı, onun lafını keserek, "Bendeniz, yüksek müsaadelerinizi istirahat edeceğim. Bir toplantıya iştirak etmem gerekiyor da...!" diyerek ayaklandı. Genel Müdür Yardımcısı ayaklanınca mecbur kaldı, o da ayaklandı.

Genel Müdür Yardımcısı onu, "Her zaman beklerim efendim. Gene gelin," diyerek kapıya kadar uğurladı. Ofisten ayrılırken asansörleri kullanmadı, kırk üç katı yürüyerek imdi.

Bora Kavak, bu tecrübeden sonra tanıdık tanımadık herkese başvurarak günde sekiz saatini bu insanlarla buluşabilmek, görüşebilmek ve işleri için nasıl katkılar sağlayabileceğini izah etmekle geçirmeye başladı.

Banka kredi uzmanlığından, iş arama uzmanlığına terfi etti. Yeni mesleği bu olmuştu. Ama ne yazık ki,

ceketinin önünü ilikleyip karşılarına dikildikçe işsizliğin sürmesi için ileri sürdükleri mazeretler, güncel hafızasında tam bir mazeretler dağarcığı oluşturmuştu. Üstüne üstlük, sanki eski ilişkilerinde karşısında çektikleri ezikliklerin hıncını çıkartırcasına akıl danışanlar akıl vermeye, eskiden kredi açmasını isteyenler borç ister diye kaçırmaya, eskiden geniş çevresinden yararlanıp kardeşine, evladına iş buluvermesini isteyenler, iş isteyecek diye uzaklaşmaya başladılar. Birdenbire herkesin gözünde işsiz, akılsız, parasız, serseri bir kişi olup çıkmıştı.

Ekmek aslanın ağzında değil, midesindeydi; al alabilirsen. Yeni bir iş bulmak altın madeni bulmakla eşdeğerdeydi.

Yani, global kriz çarptı mı iki seksen yere seriyordu adamı, bir daha da belini doğrultturmuyordu.